

Vragen gesteld door de leden der Kamer, met de daarop door de regering gegeven antwoorden

1350

Vragen van het lid **Van der Ham** (D66) aan de staatssecretaris van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer en de minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport over *het Waterleidingsbedrijf Noord-Holland, Trichloormethaan (chloroform) metingen en drinkwater*. (Ingezonden 1 mei 2003)

1

Is het u bekend dat, volgens de Jaarrapportage 2001 van N.V. PWN Waterleidingbedrijf Noord-Holland, zich in 19 van de 52 metingen Trichloormethaan (chloroform) in het leidingwater bevond in gehalten die ver boven de norm lagen?

2

Is het u bekend dat blijkens de rapportages die andere waterleidingbedrijven jaarlijks aan de Inspectie toezenden zich vele stoffen in het leidingwater bevinden die schadelijk kunnen zijn voor de gezondheid?

3

Kunt u bevestigen dat het leveren van drinkwater met stoffen die schadelijk kunnen zijn voor de gezondheid in strijd is met het bepaalde in de Waterleidingwet en het Waterleidingbesluit alsmede met de bestaande jurisprudentie met betrekking tot de relevante wetsartikelen?

4

Bent u van mening dat het leveren van leidingwater een

resultaatsverplichting is en dat derhalve voor consumenten, die overwegende bezwaren hebben tegen de aanwezigheid van stoffen in het leidingwater die schadelijk kunnen zijn voor de gezondheid, op basis van de wet een voorziening moet worden getroffen zodanig dat zij kunnen beschikken over water waar deze stoffen (zo goed mogelijk) uit zijn verwijderd?

5

Vindt u dat gebruikers van drinkwater op basis van beschikbare feitelijke informatie als hierboven aangegeven zelf moeten kunnen beslissen of, en zo ja op welke wijze, zij van een product gebruik maken?

6

Bent u bereid beleid te ontwikkelen gericht op het voorschrijven in de drinkwaterwet periodiek (tenminste 2x per jaar) van het pro-actief verstrekken van deugdelijke publieksgerichte informatie over drinkwater per drinkwaterdistributiegebied?

Antwoord

Antwoord van staatssecretaris **Van Geel** (Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer). (Ontvangen 27 mei 2003)

1

In de door u aangegeven jaarrapportage worden de gemeten concentraties gerelateerd aan de door de VEWIN opgestelde aanbevelingen

voor diverse stoffen. Dit zijn geen wettelijke normen maar aanbevelingen voor de bedrijfsvoering in de waterleidingsector. De gemiddelde concentratie in 2001 in het drinkwater bij NV PWN is 10,1 µg/l voor chloroform, gelijk aan de VEWIN-aanbeveling die daarvoor staat (10 µg/l). In het Waterleidingbesluit, bijlage A, is als norm voor de som van trihalomethanen, waartoe chloroform behoort, een maximum waarde van 50 µg/l opgenomen. Voor het voldoen aan deze norm geldt een overgangstermijn van vijf jaar: tot 1 januari 2006 geldt een maximum waarde van 100 µg/l. De norm van 50 µg/l die geldt vanaf 1 januari 2006 is stringenter dan de norm zoals vastgelegd in de Europese Richtlijn 98/83/EG inzake de kwaliteit van voor menselijke consumptie bestemd drinkwater: 100 µg/l en tot 2008 150 µg/l. Naast deze maximum waarde geldt voor trihalomethanen een maximum waarde van 25 µg/l voor negentig procent van de gemeten waarden (90 percentiel). De maximum waarde voor trihalomethanen van 50 µg/l is in 2001 niet overschreden. Wel bedraagt in 2001 bij één pompstation (Andijk) de 90 percentiel voor trihalomethanen 35 µg/l, hetgeen een lichte overschrijding betekent van de maximum waarde van 25 µg/l voor de 90 percentiel. Overigens is het beleid om het gebruik van chloor voor

desinfectie te beperken. In dit verband is, na overleg met de VROM-Inspectie, door PWN gestart met het aanzienlijk verbeteren van de zuiveringstechniek bij het pompstation Andijk.

2

Drinkwater wordt op basis van meetprogramma's door de waterleidingbedrijven intensief op vele stoffen en micro-organismen gecontroleerd. Jaarlijks wordt hierover gerapporteerd aan de VROM-Inspectie. Op basis hiervan wordt eveneens jaarlijks een rapportage door de VROM-Inspectie opgesteld: «de kwaliteit van het drinkwater in Nederland». Dit rapport wordt door mij aangeboden aan de Tweede Kamer. De uitvoering van deze meetprogramma's is er op gericht om te controleren of leidingwater dat de eigenaar aan derden ter beschikking stelt geen micro-organismen, parasieten of stoffen in aantallen per volume-eenheid of concentraties bevat die nadelige gevolgen voor de volksgezondheid kunnen hebben (artikel 4, eerste lid, Waterleidingbesluit). Bij de uitvoering van deze meetprogramma's wordt incidenteel een stof in het leidingwater aangetroffen in concentraties die mogelijk schadelijk zou kunnen zijn voor de gezondheid. In die gevallen wordt dit altijd terstond gemeld aan de VROM-Inspectie. Indien een norm ontbreekt wordt het RIVM om advies voor een richtwaarde gevraagd en worden op basis daarvan maatregelen in de procesvoering genomen. In de afgelopen jaren zijn er in het drinkwater geen stoffen aangetroffen in concentraties die een bedreiging voor de volksgezondheid vormen. In dit verband verwijs ik naar vernoemde jaarlijkse rapportages aan de Tweede Kamer, waarvan de meest recente op 27 maart jl. is toegezonden.

3

Het leveren van drinkwater dat schadelijk is voor de volksgezondheid is in strijd met artikel 4, eerste lid, van de Waterleidingwet en de eisen met betrekking tot de kwaliteit van leidingwater vastgelegd in het Waterleidingbesluit. Overigens is – zoals hiervoor vermeld – het mogelijk leveren van water dat schadelijk is voor de gezondheid, niet aan de orde. Op grond van artikel 7 van de

Waterleidingwet kan de Inspecteur, indien naar zijn oordeel niet wordt voldaan aan het bij of krachtens artikel 4 bepaalde, de eigenaar van een waterleidingbedrijf verplichten binnen een bepaalde termijn maatregelen te treffen die de Inspecteur nodig acht. In de jurisprudentie is bevestigd dat de Inspecteur op grond van artikel 7 van de Waterleidingwet maatregelen kan voorschrijven opdat wordt voldaan aan de deugdelijkheidseis van artikel 4 van de Waterleidingwet (uitspraak Afdeling van de Geschillen van Bestuur van de Raad van State d.d. 26 juli 1990, inzake de NV Bronwaterleiding Doorn).

4

Het leveren van kwalitatief goed leidingwater is een zorgplicht van het waterleidingbedrijf op grond van de Waterleidingwet. In het Waterleidingbesluit zijn eisen vastgelegd met betrekking tot de kwaliteit van het drinkwater. Hiermee is voldoende gewaarborgd dat consumenten kunnen beschikken over kwalitatief goed leidingwater. Indien zich een normoverschrijding voordoet is het waterleidingbedrijf er aan gehouden alles te doen wat in haar vermogen ligt om zo'n normoverschrijding te beëindigen. De regionaal inspecteur van VROM houdt direct toezicht op het waterleidingbedrijf en heeft de bevoegdheid direct in te grijpen in de bedrijfsvoering van het waterleidingbedrijf indien hij daartoe de noodzaak aanwezig acht (artikelen 7 en 8 van de Waterleidingwet). De aard van de maatregelen hangt van de situatie af.

5

Uiteraard heeft een ieder in Nederland de vrijheid om op basis van beschikbare feitelijke en complete informatie over de kwaliteit van een product, te kiezen voor het al of niet gebruik maken van dat product. Het waterleidingbedrijf is wettelijk gehouden aan het leveren van deugdelijk drinkwater. Beide uitgangspunten leiden er toe dat de gebruiker kan beschikken over goed drinkwater. In hoeverre de gebruiker gebruik maakt van het aangeboden water is aan hem/haar om te bepalen.

6

Er wordt periodiek over de kwaliteit van drinkwater gerapporteerd. Zie hiervoor ook het antwoord op vraag

2. Het (pro-actief) informeren van de toezichthouder en verbruikers is geregeld in de Waterleidingwet (artikel 4, tweede lid onder k). Nadere regels hieromtrent, waaronder regels met betrekking tot openbaarmaking van gegevens, zijn gesteld in het Waterleidingbesluit (artikel 4, vijfde lid, artikel 4a, derde lid, artikel 4b, tweede lid en Hoofdstuk V). In geval van normoverschrijding waarbij de volksgezondheid in het geding kan zijn dienen de toezichthouder en verbruikers hierover terstond te worden geïnformeerd. Artikel 25 van het Waterleidingbesluit bepaalt dat de gegevens van onder meer de meetprogramma's binnen vier weken nadat deze bekend zijn geworden voor een ieder toegankelijk zijn. Dit artikel regelt ook de openbaarheid van gegevens met betrekking tot de kwaliteit van het geleverde leidingwater. Verbruikers kunnen tevens informatie verkrijgen bij het waterleidingbedrijf (inclusief de website). Ik ben van mening dat de informatievoorziening naar de verbruikers daarmee voldoende gewaarborgd is.